

Structuurkenmerken ten behoeve van de bekostiging van stads- en streekvervoer

Aanvullende analyses bij het hoofdrapport

Datum 18 november 2002
Kenmerk AVV070.306

MuConsult B.V.
Postbus 2054
3800 CB Amersfoort
Telefoon 033 – 465 50 54
Fax 033 – 461 40 21
E-mail INFO@MUCONSULT.NL
Internet WWW.MUCONSULT.NL

Inhoudsopgave

Gecombineerde benadering	1
Bijlage 1: Doorrekening naar 2008	7
Bijlage: Basisgegevens voor verdeling groeibudget	17

Gecombineerde benadering

Achtergrond

Tijdens de vergadering van de Stuurgroep OV op 10 oktober jl. is het hoofdrapport “Structuurkenmerken ten behoeve van de bekostiging van het stads- en streekvervoer” (kenmerk AVV070.303) besproken. Naar aanleiding van deze bespreking is MuConsult gevraagd enkele aanvullende analyses uit te voeren gericht op beantwoording van de volgende twee vragen:

1. Op welke wijze kunnen de benaderingen 1 (dynamische bijdrage gericht op het faciliteren van groei) en 3 (gedifferentieerde, semi-statische bijdrage per woning)¹ worden gecombineerd zodanig dat de bijdrage per extra woning² een tijdelijk karakter heeft en na verloop van tijd wordt opgenomen in de variabele bijdrage per woning?
2. Wat zijn de gevolgen van de benaderingen 1 en 3 voor de verdeling van de middelen voor het stads- en streekvervoer in 2008, zijnde de situatie zes jaar na het basisjaar?

In het vervolg van deze notitie geven we antwoord op de eerste vraag. De resultaten met betrekking tot de tweede vraag worden behandeld in bijlage 1 bij deze notitie.

Kanttekening

Nadrukkelijk moet worden opgemerkt dat deze notitie dient ter aanvulling op het eerder verschenen hoofdrapport en nog te verschijnen technische rapport en dus niet dient ter vervanging van één of beide rapporten. Om aansluiting te houden bij het hoofdrapport is daarom bij de berekeningen uitgegaan van dezelfde uitgangspunten als in het hoofdrapport. Concreet betekent dit dat verondersteld is dat de voor de exploitatie van het stads- en streekvervoer beschikbare rijksmiddelen bestaan uit de rijksbijdrage 2002 plus een budgetgroei van 2% per jaar. Het jaar 2002 is als basis gekozen omdat dit het laatste jaar is waarvoor de gegevens beschikbaar zijn.

Insteek bij deze benadering is dat de rijksmiddelen die voor de exploitatie van stads- en streekvervoer beschikbaar komen in totaal hetzelfde zijn als bij de eerste en derde benadering. Dit betekent dat in het basisjaar 2002 1050,9 miljoen onder de provincies en kaderwetgebieden verdeeld wordt. In de zes daaropvolgende jaren loopt dit bedrag jaarlijks met 2% (of 21,0 miljoen) op tot 1177,0 in 2008.

Inmiddels kan uit de begroting 2003 worden opgemaakt dat het kabinet voornemens is het basisbudget voor de exploitatie van het stads- en streekvervoer te korten, terwijl de budgetgroei voor de OV-sector beschikbaar blijft. Daarmee blijven de uitgangspunten van het project “Structuurkenmerken en behoefte van de bekostiging van het stads- en streekvervoer” van toepassing en behoudt het hoofdrapport inclusief deze aanvullende notitie in de nieuw gerezen situatie zijn waarde. Immers, de resultaten van het onderzoek kunnen worden gebruikt voor vaststelling van de verdeling van het budget.

Gedachte

De gedachte achter deze gecombineerde benadering is dat de voor de exploitatie van het

¹ In de Stuurgroep OV is afgesproken benadering 2 (een in de tijd constante bijdrage per woning of inwoner) niet langer in beschouwing te nemen.

² In de Stuurgroep OV is tevens afgesproken de aanvullende analyses te richten op varianten die gebaseerd zijn op het aantal (Vinex-)woningen per provincie en kaderwetgebied en varianten die gebaseerd zijn op het aantal inwoners buiten beschouwing te laten. Dit vanwege de meer stabiele ontwikkeling in het aantal woningen.

stads- en streekvervoer beschikbare rijks gelden in feite in twee componenten kunnen worden onderverdeeld, te weten:

- □ Een gedifferentieerde component die op basis van een beperkt aantal structuurkenmerken over provincies en kaderwetgebieden wordt verdeeld (benadering 3). Het gaat hierbij om een semi-statische component in de zin dat er sprake zal zijn van enige variatie in de structuurkenmerken in de tijd, maar dat deze variatie niet dusdanig groot zal zijn dat dit zal leiden tot grote wijzigingen in de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in aanmerking komen.
- □ Een dynamische component die bedoeld is om de aanloopverliezen van OV-voorzieningen naar nieuwe, grootschalige woon- en werklocaties te compenseren om op die manier te faciliteren dat deze locaties in een vroegtijdig stadium door openbaar vervoer kunnen worden ontsloten. Het aandeel van de dynamische component per gebied kan dus meer fluctueren dan bij een semi-statische component, afhankelijk van de dynamiek in de lokale grote bouwprojecten.

Door een onderscheid te maken tussen de gedifferentieerde, semi-statische component en de dynamische component benut de gecombineerde benadering de voordelen die aan de eerste en derde benadering verbonden zijn, omdat het beide redenen combineert om OV met middelen te faciliteren.

Systematiek

Dit totale beschikbare rijksmiddelen worden vervolgens verdeeld over de gedifferentieerde, semi-statische en de dynamische component. Daarbij wordt jaarlijks allereerst bepaald welk bedrag nodig is om OV-voorzieningen naar nieuwe, grootschalige woon- en werklocaties te faciliteren (= de dynamische component). De omvang van de gedifferentieerde, semi-statische component voor een bepaald jaar wordt vervolgens verkregen door de dynamische component af te trekken van de in dat jaar beschikbare rijksmiddelen voor de exploitatie van het stads- en streekvervoer.

Bepaling omvang dynamische component

Zoals gesteld is de dynamische bijdrage die provincies en kaderwetgebieden ontvangen bedoeld om aanloopverliezen op OV-verbindingen naar nieuwe, grootschalige woon- en werklocaties te compenseren. Deze aanloopverliezen worden gecompenseerd door aan provincies en kaderwetgebieden tijdelijk een extra bijdrage te verstrekken bovenop de extra bijdrage waarvoor zij op grond van het toegenomen aantal woningen in aanmerking komen. Voorlopig is daarbij het aantal te bouwen Vinex-woningen als indicator voor de ontwikkeling van grootschalige woon- en werklocaties in provincies en kaderwetgebieden genomen.

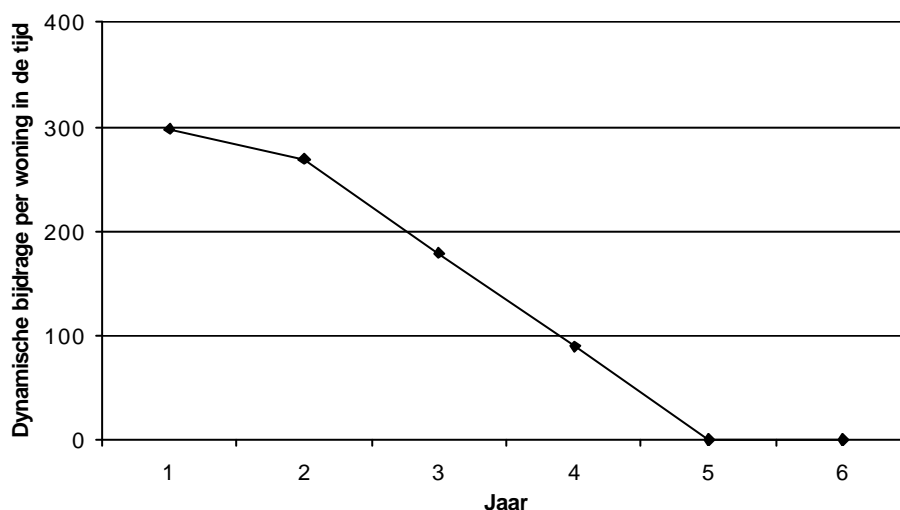
De omvang van de dynamische bijdrage die provincies en kaderwetgebieden in enig jaar ontvangen wordt bepaald door de startdatum (gekozen is de datum van oplevering van de eerste woning) en omvang van nieuwe, grootschalige woon- en werklocaties (bijvoorbeeld het aantal te bouwen woningen op deze locatie). Insteek is dat de aanloopverliezen op OV-verbindingen naar deze locaties gedurende een periode van vier jaar worden gecompenseerd. Daarbij is als insteek gekozen om alle woningen mee te tellen die binnen vier jaar opgeleverd worden; de rest telt niet meer mee. De dynamische bijdrage die provincies en kaderwetgebieden hiertoe ontvangen wordt in de loop van de tijd afgebouwd aangezien aanloopverliezen zullen afnemen.

In de berekeningen in deze notitie is er vanuit gegaan dat de dynamische bijdrage die

provincies en kaderwetgebieden ontvangen ter compensatie van bovengenoemde aanloopverliezen in het eerste jaar na de start van de bouw van een nieuwe woonlocatie gelijk is aan $\text{€} 298 \times \text{het aantal te bouwen woningen op deze locatie}$. Daarbij is de dynamische bijdrage per woning van $\text{€} 298$ gelijk aan de bijdrage per te bouwen Vinex-woning die in het kader van benadering 1 is vastgesteld ($= \text{€} 456$) minus de bijdrage die in 2002 gemiddeld per woning wordt verstrekt ($= \text{€} 158$) binnen het betreffende gebied.

Na het eerste jaar wordt de dynamische bijdrage van $\text{€} 298$ per woning in vier jaar afgebouwd. Figuur 1 toont het verloop van de dynamische bijdrage in de tijd. Dit verloop is gebaseerd op informatie met betrekking tot de oplevering van woningen in Vinex-wijken (bron: ministerie van VROM en lokale en regionale overheden). Uit deze informatie blijkt dat in de eerste jaren in het ontwikkelingstraject van een Vinex-wijk het aantal opgeleverde woningen beperkt is. Vanaf het derde jaar is een sterke toename van het aantal opgeleverde woningen waarneembaar. Dit impliceert dat het rendement van OV-verbindingen naar nieuwe woon- en werklocaties vanaf het derde jaar kan toenemen, en daarmee de aanloopverliezen kunnen worden afgebouwd. Na circa vijf jaar moet het rendement van deze nieuwe OV-verbindingen een vergelijkbaar niveau kunnen bereiken als dat van bestaande OV-verbindingen.

Figuur 1: Afbouw van de dynamische bijdrage per woning in de tijd

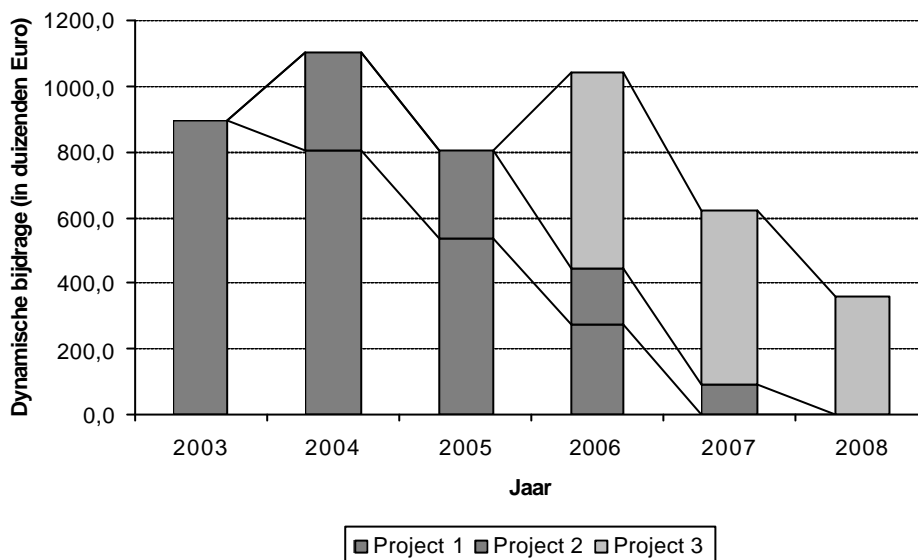
Een voorbeeld

Ter illustratie schetsen we hieronder de ontwikkeling in de dynamische component in de tijd voor een fictief gebied. Verondersteld is dat in deze provincie de komende zes jaar drie nieuwe woonprojecten gebouwd zullen worden, te weten:

- ▶ Locatie 1: Startdatum maart 2003, omvang 3.000 woningen,
- ▶ Locatie 2: Startdatum oktober 2004, omvang 1.000 woningen, en
- ▶ Locatie 3: Startdatum mei 2006, omvang 2.000 woningen.

Figuur 2 toont voor deze fictieve situatie de ontwikkeling in en opbouw van de dynamische bijdrage waarvoor dit fictieve gebied in aanmerking komt.

Figuur 2: Ontwikkeling in de dynamische bijdrage in de periode 2003-2008 (fictief)

Deze illustraties geven ook weer wat er gebeurd als we naar het dynamische budget voor alle gebieden kijken.

Bepaling gedifferentieerde, semi-statische component

Zoals gesteld is de omvang van de gedifferentieerde, semi-statische component in een bepaald jaar gelijk aan het verschil tussen de in dat jaar beschikbare rijksmiddelen voor de exploitatie van het stads- en streekvervoer en de omvang van de dynamische component. Deze gedifferentieerde, semi-statische component wordt op basis van vier structuurkenmerken over provincies en kaderwetgebieden verdeeld, te weten:

- ▶ ☐ Het aantal inwoners per hectare (*Inwpha*)
- ▶ ☐ Het percentage bebouwd oppervlak (*Bebopp*)
- ▶ ☐ De centrumfunctie van een gebied (*Centrum*)
- ▶ ☐ Het aantal OV-captives van 18 jaar en ouder, studenten in het bezit van een SOV-kaart niet meegerekend (*OVcapt*)

En in formulevorm ziet de opbouw van de rijksbijdrage per woning er als volgt uit:

$$\text{Bijdrage per woning} = \text{Gebiedsspecifieke constante} + \text{Inwpha} \cdot 33,54 - \text{Bebopp} \cdot 89,80 + \text{Centrum} \cdot 0,12 + \text{OVcapt} \cdot 0,60$$

De waarden voor de gebiedsspecifieke contante per provincie en kaderwetgebied zijn opgenomen in tabel 5.3 van het hoofdrapport. Deze is bedoeld om de historische nullijn te realiseren.

Omdat de middelen die nodig zijn om aanloopverliezen op OV-verbindingen naar nieuwe, grootschalige woon- en werklocaties te compenseren in de tijd zullen variëren, zal ook de omvang van de gedifferentieerde, semi-statische component in de tijd variëren. Verwacht mag echter worden dat de variatie in verhouding tot de omvang beperkt is, zodat de gevolgen voor individuele provincies en kaderwetgebieden beperkt zullen zijn. De semi-statische component is in hoogte aanzienlijk groter dan het dynamische deel.

Gevolgen

Uitgaande van de cijfers die voor de eerste en derde benadering gehanteerd zijn om de ontwikkeling in de rijksbijdrage per provincie en kaderwetgebied in de tijd te bepalen (zie ook bijlage 1), toont tabel 1 de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in 2008 in aanmerking komen wanneer de gecombineerde benadering gevolgd wordt (voor de ontwikkeling in de rijksbijdrage verwijzen we naar bijlage 1). Uit tabel B4 in de bijlage blijkt dat dat aandeel van de dynamische component in het totaal slechts klein is. Van de 1.172 miljoen euro in 2003 is slechts 13,7 miljoen verdeeld volgens de dynamische component. Dit loopt op naar 38,5 miljoen in 2008 (van de in totaal beschikbare 1.177 miljoen als basis voor de berekeningen).

Uit tabel 1 komt naar voren dat met name de kaderwetgebieden ROA, SRR en Haaglanden de rijksbijdrage waarvoor zij in aanmerking komen sterk zien toenemen. In geval van ROA en Haaglanden betekent dit ook een procentuele toename van het aandeel van beide kaderwetgebieden in de verdeling van de totale rijksbijdrage. Ook de provincie Flevoland ziet haar aandeel in de totale rijksbijdrage toenemen. Daarentegen zien met name de kaderwetgebieden BRU en Twente en de provincies Limburg, Noord-Brabant, Noord-Holland, Overijssel en Utrecht hun aandeel in de rijksbijdrage afnemen. Alleen in geval van de provincies Overijssel en Utrecht en het kaderwetgebied Twente leidt dit volgens de indicatieve cijfers in tabel 1 ook daadwerkelijk tot een lagere rijksbijdrage.

Tabel 1: De rijksbijdrage in 2008 (in miljoenen) volgens de gecombineerde benadering afgezet tegen de rijksbijdrage in 2008 volgens variant 1.1 (dynamische bijdrage o.b.v. Vinex-woningen) en benadering 3 (gedifferentieerde, semi-statische bijdrage per woning)

	Basisjaar 2002		Gecombineerde benadering 2008		Variant 1.1 (met ook dynamische bijdrage per Vinex-woning) 2008		Benadering 3 (gedifferentieerde, semi-statische bijdrage per woning) 2008	
	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
Groningen	33,7	3,2%	38,0	3,2%	35,1	3,0%	38,8	3,3%
Friesland	29,6	2,8%	34,0	2,9%	31,0	2,6%	34,7	3,0%
Drenthe	17,5	1,7%	20,0	1,7%	18,3	1,6%	20,5	1,7%
Overijssel	19,0	1,8%	19,4	1,6%	23,6	2,0%	18,6	1,6%
Flevoland	20,0	1,9%	27,6	2,3%	27,4	2,3%	26,2	2,2%
Gelderland	36,1	3,4%	37,8	3,2%	38,7	3,3%	38,3	3,3%
Utrecht	8,8	0,8%	8,7	0,7%	12,2	1,0%	7,9	0,7%
Noord-Holland	42,9	4,1%	45,4	3,9%	49,6	4,2%	44,9	3,8%
Zuid-Holland	56,2	5,3%	63,6	5,4%	63,2	5,4%	63,6	5,4%
Zeeland	15,0	1,4%	17,1	1,5%	15,8	1,3%	17,5	1,5%
Noord-Brabant	52,0	5,0%	54,8	4,7%	63,8	5,4%	52,9	4,5%
Limburg	36,2	3,4%	37,8	3,2%	40,9	3,5%	37,6	3,2%
BRU	63,1	6,0%	65,1	5,5%	71,8	6,1%	64,6	5,5%
SRR	156,8	14,9%	175,6	14,9%	171,3	14,6%	176,9	15,0%
ROA	259,9	24,7%	303,7	25,8%	279,9	23,8%	307,6	26,1%
Haaglanden	116,6	11,1%	133,9	11,4%	128,2	10,9%	134,7	11,4%
KAN	46,6	4,4%	51,3	4,4%	53,2	4,5%	50,9	4,3%
SRE	24,5	2,3%	27,1	2,3%	32,3	2,7%	25,6	2,2%
Twente	16,5	1,6%	16,0	1,4%	20,7	1,8%	15,2	1,3%
Totaal	1050,9	100,0%	1177,0	100,0%	1177,0	100,0%	1177,0	100,0%

Opmerking: Het gaat hierbij om indicatieve cijfers gebaseerd op prognoses!!!! Te zijner tijd zal de feitelijke hoogte van de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in aanmerking komen worden bepaald op basis van gerealiseerde aantallen!!!!

Opgemerkt moet worden dat:

1. in de dynamische variant het groeibudget wordt verdeeld onder de VINEX-woningen;
2. in variant 3 is ook een gebiedsspecifieke bijdrage verwerkt om de historische nullijn te kunnen realiseren.

De verschillen in ontwikkeling per provincie en kaderwetgebied tussen de drie benaderingen zijn terug te voeren op verschillen in het aantal te bouwen Vinex-woningen, de netto woningbouw en de ontwikkeling in het aantal inwoners (zie de bijlage 2 voor deze cijfers).

Aan de hand van enkele voorbeelden lichten we deze verschillen toe:

- ▶ □ De provincie Groningen ziet haar aandeel in de rijksbijdrage onder variant 1.1 afnemen, omdat in deze provincie relatief weinig Vinex-woningen worden gebouwd. Het totale aantal woningen neemt binnen deze provincie sterker toe, waardoor de ontwikkeling onder benadering 3 voor deze provincie positief uitpakt.
- ▶ □ In de provincie Overijssel worden juist relatief veel Vinex-woningen gebouwd. Hierdoor ziet deze provincie haar aandeel in de totale rijksbijdrage bij variant 1.1 toenemen. Omdat de netto woningbouw in deze provincie kleiner is dan het aantal geplande Vinex-woningen en daarbij de verwachting is dat het aantal inwoners in deze provincie sterk zal afnemen, ziet de provincie haar aandeel in de rijksbijdrage afnemen wanneer deze volgens benadering 3 wordt verdeeld.
- ▶ □ In de provincie Flevoland is zowel sprake van een groot aantal te bouwen Vinex-woningen als van een relatief sterke toename van het aantal woningen en inwoners. Hierdoor ziet deze provincie haar aandeel in de rijksbijdrage toenemen ongeacht of de rijksbijdrage volgens variant 1.1 of benadering 3 wordt verdeeld.
- ▶ □ De grote kaderwetgebieden ROA, SRR en Haaglanden zien hun aandeel in de rijksbijdrage onder variant 1.1 afnemen. Reden is dat het verschil tussen de bijdrage per Vinex-woning en de gemiddelde bijdrage per woning die zij in 2002 ontvangen minder groot is dan voor met name provincies. De bouw van Vinex-woningen leidt daardoor tot een relatief minder sterke stijging van de rijksbijdrage. Worden de beschikbare rijksmiddelen in zijn geheel op basis van structuurkenmerken verdeeld dan neemt het aandeel van de deze drie kaderwetgebieden juist toe, vooral vanwege hun sterke centrumfunctie.

Bij al deze voorbeelden geldt dat de gecombineerde benadering de geschetste ontwikkelingen in het aandeel van de provincies en kaderwetgebieden als het ware middelt.

Bijlage 1: Doorrekening naar 2008

De tweede vraag betreft de effecten van invoering van een nieuwe bekostigings-systeem op de lange termijn. Afgesproken is dat de invoering van een nieuwe bekostigingssystematiek in het eerste jaar geen invloed zal hebben op de verdeling van de rijksbijdrage voor het stads- en streekvervoer over provincies en kaderwetgebieden (de historische nullijn). Dit geldt echter niet per definitie voor de daaropvolgende jaren. Immers, naast het basisbudget komt jaarlijks een groeibudget beschikbaar dat eveneens over de provincies en kaderwetgebieden verdeeld wordt. De verdeling van het groeibudget over provincies en kaderwetgebieden zal normaliter tot een verschuiving in de aandelen van de provincies en kaderwetgebied in de totale rijksbijdrage (= basisbudget 2002 + groeibudget 2003-2008) leiden.

Vanuit de Stuurgroep OV is de wens naar voren gekomen meer inzicht te krijgen in de verdeling van de rijksbijdrage voor het stads- en streekvervoer in 2008, ofwel in de gevolgen van invoering van een nieuwe bekostigingssystematiek op de lange termijn. Paragraaf 3.1 toont de ontwikkeling in de rijksbijdrage volgens de eerste benadering (vaste bijdrage per extra woning), paragraaf 3.2 de ontwikkeling volgens de derde benadering (variabele bijdrage per woning) en paragraaf 3.3 de ontwikkeling volgens de gecombineerde benadering zoals uitgewerkt in hoofdstuk 2. Tenslotte vergelijken we de uitkomsten van de drie benaderingen in paragraaf 3.4.

Bijdrage per extra woning (benadering 1)

De gedachte bij deze benadering is dat het groeibudget dat beschikbaar komt bestemd is voor de exploitatie van openbaar vervoer naar nieuwe woon- en werklocaties. In dat verband zijn in het hoofdrapport de volgende structuurkenmerken in beschouwing genomen:

1. Het jaarlijks aantal te bouwen Vindex-woningen waarbij, gelet op de stand van zaken rond de Vindex-plannen, het gemiddeld aantal Vindex-woningen per jaar dat tussen 1995 en 2005 gebouwd moet worden als maatgevend wordt verondersteld voor de periode 2003-2008.
2. De gemiddelde jaarlijkse bruto woningbouw tussen 2003 en 2010.
3. De gemiddelde jaarlijkse netto woningbouw tussen 2003 en 2010 (= de bruto woningbouw minus het aantal onttrekkingen).
4. De gemiddelde jaarlijkse ontwikkeling in het aantal inwoners tussen 2003 en 2010.
5. De gemiddelde jaarlijkse toename van het aantal inwoners tussen 2003 en 2010.

In deze paragraaf beperken we ons tot de gevolgen van invoering van de eerste en derde variant die hierboven genoemd worden. De reden daarvoor is dat met name het aantal te bouwen Vindex-woningen dan wel de netto toename van het aantal woningen uitbreiding van het OV-aanbod noodzakelijk zal maken.

Vindex-woningen (variant 1.1)

Uitgaande van een bijdrage per Vindex-woning van 456 en het aantal te bouwen Vindex-woningen zoals weergegeven in de bijlage van het hoofdrapport is nagegaan hoe de rijksbijdrage van provincies en kaderwetgebieden zich tussen 2002 en 2008 ontwikkelt. Tabel B1 bevat deze informatie, waarbij dient te worden aangetekend dat geen rekening is gehouden met loon- en prijscompensatie noch met eventuele bezuinigingen. Ook de taakstelling van 15,9 miljoen die tot 2005 van kracht is, is niet meegenomen.

Tabel B1: Ontwikkeling in de rijksbijdrage in de periode 2002-2008 wanneer het groeibudget op basis van het aantal Vinex-woningen wordt verdeeld (in miljoenen)

	Basisjaar 2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008	
	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
Groningen	33,7	3,2%	33,9	3,2%	34,1	3,1%	34,4	3,1%	34,6	3,0%	34,8	3,0%	35,1	3,0%
Friesland	29,6	2,8%	29,8	2,8%	30,1	2,7%	30,3	2,7%	30,5	2,7%	30,8	2,7%	31,0	2,6%
Drenthe	17,5	1,7%	17,7	1,6%	17,8	1,6%	17,9	1,6%	18,1	1,6%	18,2	1,6%	18,3	1,6%
Overijssel	19,0	1,8%	19,8	1,8%	20,5	1,9%	21,3	1,9%	22,1	1,9%	22,8	2,0%	23,6	2,0%
Flevoland	20,0	1,9%	21,3	2,0%	22,5	2,1%	23,7	2,1%	25,0	2,2%	26,2	2,3%	27,4	2,3%
Gelderland	36,1	3,4%	36,5	3,4%	37,0	3,4%	37,4	3,4%	37,9	3,3%	38,3	3,3%	38,7	3,3%
Utrecht	8,8	0,8%	9,4	0,9%	9,9	0,9%	10,5	0,9%	11,0	1,0%	11,6	1,0%	12,2	1,0%
Noord-Holland	42,9	4,1%	44,0	4,1%	45,1	4,1%	46,2	4,2%	47,4	4,2%	48,5	4,2%	49,6	4,2%
Zuid-Holland	56,2	5,3%	57,3	5,3%	58,5	5,4%	59,7	5,4%	60,8	5,4%	62,0	5,4%	63,2	5,4%
Zeeland	15,0	1,4%	15,1	1,4%	15,2	1,4%	15,4	1,4%	15,5	1,4%	15,7	1,4%	15,8	1,3%
Noord-Brabant	52,0	5,0%	54,0	5,0%	55,9	5,1%	57,9	5,2%	59,9	5,3%	61,8	5,3%	63,8	5,4%
Limburg	36,2	3,4%	36,9	3,4%	37,7	3,5%	38,5	3,5%	39,3	3,5%	40,1	3,5%	40,9	3,5%
BRU	63,1	6,0%	64,6	6,0%	66,0	6,0%	67,5	6,1%	68,9	6,1%	70,3	6,1%	71,8	6,1%
SRR	156,8	14,9%	159,2	14,9%	161,6	14,8%	164,1	14,7%	166,5	14,7%	168,9	14,6%	171,3	14,6%
ROA	259,9	24,7%	263,2	24,6%	266,6	24,4%	269,9	24,2%	273,2	24,1%	276,6	23,9%	279,9	23,8%
Haaglanden	116,6	11,1%	118,5	11,1%	120,4	11,0%	122,4	11,0%	124,3	11,0%	126,3	10,9%	128,2	10,9%
KAN	46,6	4,4%	47,7	4,4%	48,8	4,5%	49,9	4,5%	51,0	4,5%	52,1	4,5%	53,2	4,5%
SRE	24,5	2,3%	25,8	2,4%	27,1	2,5%	28,4	2,6%	29,7	2,6%	31,0	2,7%	32,3	2,7%
Twente	16,5	1,6%	17,2	1,6%	17,9	1,6%	18,6	1,7%	19,3	1,7%	20,0	1,7%	20,7	1,8%
Totaal	1050,9	100,0%	1071,9	100,0%	1092,9	100,0%	1113,9	100,0%	1134,9	100,0%	1155,9	100,0%	1177,0	100,0%
Provincies		34,9%		35,0%		35,2%		35,3%		35,4%		35,5%		35,7%
Kaderwetgebieden		65,1%		65,0%		64,8%		64,7%		64,6%		64,5%		64,3%

Opmerking: Het gaat hierbij om indicatieve cijfers gebaseerd op prognoses!!!! Te zijner tijd zal de feitelijke hoogte van de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in aanmerking komen worden bepaald op basis van gerealiseerde aantallen!!!!

Conform het uitgangspunt van deze benadering ziet geen enkele provincie of kaderwetgebied de rijksbijdrage waarvoor zij in aanmerking komt dalen. Wel verschilt de toename van de rijksbijdrage per provincie en kaderwetgebied. Deze verschillen leiden tot een verschuiving in de aandelen van provincies en kaderwetgebieden in de totale rijksbijdrage. In deze variant zien met name de provincies Flevoland, Utrecht en Noord-Brabant en de kleinere kaderwetgebieden hun aandeel in de totale rijksbijdrage toenemen, terwijl het aandeel van vooral de grote kaderwetgebieden afneemt.

Omdat bij de berekeningen is uitgegaan van het gemiddelde aantal Vinex-woningen dat jaarlijks gebouwd dient te worden, is sprake van een geleidelijke ontwikkeling in de tijd. Immers, de extra bijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden volgens deze variant in aanmerking komen, is ieder jaar even hoog (maar verschilt wel per provincie en kaderwetgebied).

Netto woningbouw (variant 1.3)

Tabel B2 bevat soortgelijke informatie als tabel 3.1, maar nu voor de situatie waarin het groeibudget op basis van de netto woningbouw wordt verdeeld. Zoals in het hoofdrapport is aangegeven bedraagt de bijdrage per extra woning in dit geval 🏠 352. Voor de cijfers in tabel B2 gelden dezelfde beperkingen als voor de cijfers in tabel 3.1, namelijk: geen compensatie voor loon- en prijsontwikkelingen en de taakstelling van 🏠 15,9 miljoen is evenals de nieuwe bezuinigingen niet in de cijfers meegenomen.

Ook voor deze variant geldt dat provincies en kaderwetgebieden hun rijksbijdrage niet zien dalen, maar dat wel sprake is van een verschuiving in de aandelen van de afzonderlijke provincies en kaderwetgebieden in de totale rijksbijdrage. In dit geval zien met name de provincies Flevoland, Gelderland, Utrecht en Noord-Brabant en, in mindere mate, de kleinere kaderwetgebieden hun aandeel in de totale rijksbijdrage toenemen. Dit gaat wederom ten koste van het aandeel van de drie grote kaderwetgebieden, al komen ook zij in 2008 voor een hogere rijksbijdrage in aanmerking dan in 2002.

Omdat bij de berekeningen ook nu weer van de gemiddelde netto woningbouw per jaar is uitgegaan, is ook hier sprake van een geleidelijke ontwikkeling in de tijd. De extra bijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden volgens deze variant in aanmerking komen is ieder jaar even hoog (maar verschilt wel per provincie en kaderwetgebied).

Tabel B2: Ontwikkeling in de rijksbijdrage in de periode 2002-2008 wanneer het groeibudget op basis van de netto woningbouw wordt verdeeld
(in miljoenen €)

	Basisjaar 2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008	
	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
Groningen	33,7	3,2%	34,1	3,2%	34,5	3,2%	35,0	3,1%	35,4	3,1%	35,8	3,1%	36,3	3,1%
Friesland	29,6	2,8%	30,3	2,8%	31,0	2,8%	31,7	2,8%	32,4	2,9%	33,1	2,9%	33,8	2,9%
Drenthe	17,5	1,7%	18,0	1,7%	18,4	1,7%	18,8	1,7%	19,3	1,7%	19,7	1,7%	20,2	1,7%
Overijssel	19,0	1,8%	19,5	1,8%	20,0	1,8%	20,4	1,8%	20,9	1,8%	21,3	1,8%	21,8	1,9%
Flevoland	20,0	1,9%	21,2	2,0%	22,3	2,0%	23,5	2,1%	24,7	2,2%	25,8	2,2%	27,0	2,3%
Gelderland	36,1	3,4%	38,0	3,5%	39,8	3,6%	41,7	3,7%	43,6	3,8%	45,4	3,9%	47,3	4,0%
Utrecht	8,8	0,8%	9,5	0,9%	10,3	0,9%	11,1	1,0%	11,8	1,0%	12,6	1,1%	13,3	1,1%
Noord-Holland	42,9	4,1%	43,7	4,1%	44,6	4,1%	45,5	4,1%	46,3	4,1%	47,2	4,1%	48,1	4,1%
Zuid-Holland	56,2	5,3%	57,2	5,3%	58,1	5,3%	59,1	5,3%	60,1	5,3%	61,1	5,3%	62,1	5,3%
Zeeland	15,0	1,4%	15,2	1,4%	15,5	1,4%	15,7	1,4%	15,9	1,4%	16,2	1,4%	16,4	1,4%
Noord-Brabant	52,0	5,0%	55,2	5,2%	58,4	5,3%	61,6	5,5%	64,8	5,7%	68,0	5,9%	71,2	6,0%
Limburg	36,2	3,4%	37,8	3,5%	39,5	3,6%	41,2	3,7%	42,9	3,8%	44,6	3,9%	46,3	3,9%
BRU	63,1	6,0%	64,9	6,1%	66,6	6,1%	68,4	6,1%	70,2	6,2%	71,9	6,2%	73,7	6,3%
SRR	156,8	14,9%	157,9	14,7%	158,9	14,5%	160,0	14,4%	161,0	14,2%	162,1	14,0%	163,1	13,9%
ROA	259,9	24,7%	262,0	24,4%	264,0	24,2%	266,1	23,9%	268,1	23,6%	270,2	23,4%	272,3	23,1%
Haaglanden	116,6	11,1%	117,3	10,9%	118,1	10,8%	118,8	10,7%	119,6	10,5%	120,4	10,4%	121,1	10,3%
KAN	46,6	4,4%	47,7	4,4%	48,8	4,5%	49,9	4,5%	51,0	4,5%	52,2	4,5%	53,3	4,5%
SRE	24,5	2,3%	25,3	2,4%	26,1	2,4%	26,9	2,4%	27,7	2,4%	28,6	2,5%	29,4	2,5%
Twente	16,5	1,6%	17,1	1,6%	17,8	1,6%	18,5	1,7%	19,1	1,7%	19,8	1,7%	20,5	1,7%
Totaal	1050,9	100,0%	1071,9	100,0%	1092,9	100,0%	1113,9	100,0%	1134,9	100,0%	1155,9	100,0%	1177,0	100,0%
Provincies		34,9%		35,4%		35,9%		36,4%		36,8%		37,3%		37,7%
Kaderwetgebieden		65,1%		64,6%		64,1%		63,6%		63,2%		62,7%		62,3%

Opmerking: Het gaat hierbij om indicatieve cijfers gebaseerd op prognoses!!!! Te zijner tijd zal de feitelijke hoogte van de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in aanmerking komen worden bepaald op basis van gerealiseerde aantallen!!!!

Variabele bijdrage per woning (benadering 3)

Kern van de derde benadering is dat het gehele budget voor het stads- en streekvervoer, en niet alleen het groeibudget, op basis van structuurkenmerken over provincies en kaderwetgebieden verdeeld. In dat verband zijn vier structuurkenmerken geselecteerd die de bijdrage per woning die in 2002 aan provincies en kaderwetgebieden voor een groot deel verklaren:

- ▢ Het aantal inwoners per hectare (Inwpha)
- ▢ Het percentage bebouwd oppervlak (Bebopp)
- ▢ De centrumfunctie van een gebied (Centrum)
- ▢ Het aantal OV-captives van 18 jaar en ouder, studenten in het bezit van een SOV-kaart niet meegerekend (OVcapt)

En in formulevorm ziet de opbouw van de rijksbijdrage per woning er als volgt uit:

$$\text{Bijdrage per woning} = \text{€} 148,51 + \text{€} 33,54 \times \text{Inwpha} - \text{€} 89,80 \times \text{Bebopp} + \text{€} 0,12 \times \text{Centrum} + \text{€} 0,60 \times \text{OVcapt}$$

De in de formule opgenomen constante bijdrage à **€** 148,51 is vervolgens per provincie en kaderwetgebied gecorrigeerd zodanig dat de historische nullijn gegarandeerd wordt. De gebiedsspecifieke contante waar in deze benadering vanuit wordt gegaan en de wijze waarop deze is berekend, is opgenomen in tabel 5.3 van het hoofdrapport. Merk op dat de gebiedsspecifieke constante niet alleen voor het basisjaar, maar ook voor de daaropvolgende jaren wordt gehanteerd.

De periode 2003-2008

Om de ontwikkeling van de rijksbijdrage in de tijd te kunnen schetsen is informatie nodig omtrent de toekomstige waarden van de structuurkenmerken. Zoals uit het onderstaande zal blijken is deze informatie voor een aantal structuurkenmerken niet direct beschikbaar. Dit betekent dat aannames moeten worden gemaakt ten aanzien van de ontwikkeling van de betreffende structuurkenmerken. Het gevolg is dat de ontwikkeling in de rijksbijdrage die in tabel 3.3 geschetst wordt indicatief van aard is en uitsluitend dient ter illustratie van de werking van deze benadering. Alvorens we op de informatie in tabel 3.3 ingaan, staan we eerst stil bij de wijze waarop we de toekomstige waarden voor de structuurkenmerken hebben verkregen.

Aantal woningen

Voor het aantal woningen is gebruik gemaakt van dezelfde reeks die ook voor de doorrekening van variant 1.3 is gebruikt. Dit betekent concreet dat voor iedere provincie en ieder kaderwetgebied de gemiddelde jaarlijkse toename van het aantal woningen over de periode 2003-2008 (= netto woningbouw) is opgeteld bij het aantal woningen in 2002. De betreffende informatie is verkregen via het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

Aantal inwoners per hectare

Het aantal inwoners in de periode 2003-2008 is afgeleid van cijfers over het aantal inwoners in 2010 die via CBS-Statline zijn verkregen. Hierbij is verondersteld dat het aantal inwoners tussen 2002 en 2010 jaarlijks met een zelfde aantal toe- of afneemt. Deze gemiddelde jaarlijkse toe- of afname van het aantal inwoners per provincie en kaderwetgebied is gebruikt om de ontwikkeling in het aantal inwoners tot 2008 te berekenen. Bij de berekening van het

aantal inwoners per hectare is vervolgens verondersteld dat het aantal hectare land tussen 2002 en 2008 niet zal veranderen.

Het percentage bebouwd oppervlak

Op dit moment loopt bij het ministerie van VROM een verzoek om informatie over het toekomstig bodemgebruik in Nederland. Omdat deze informatie vooralsnog niet voorhanden is, is de ontwikkeling in het percentage bebouwd oppervlak benaderd. Daarbij is verondersteld dat het percentage bebouwd oppervlak een zelfde ontwikkeling doormaakt als het aantal woningen.

De centrumfunctie van een gebied

De centrumfunctie van een gebied is gedefinieerd als het regionaal klantenpotentieel minus het aantal inwoners. De toekomstige ontwikkeling in het aantal inwoners is bekend en wordt ook gebruikt om de ontwikkeling in de inwonerdichtheid te bepalen. Informatie over de ontwikkeling in het regionaal klantenpotentieel is echter niet beschikbaar (eind november komen voorlopige cijfers voor 2003 beschikbaar, maar in verband met gemeentelijke herindelingen worden geen verdere prognoses gemaakt).

Het regionaal klantenpotentieel is gedefinieerd als het aantal potentiële klanten dat een woonkern van een gemeente aantrekt uit alle woonkernen binnen een straal van 60 km rondom de eigen woonkern, met inbegrip van die woonkern zelf. Verondersteld wordt dat de regionale aantrekkingskracht van een kern toeneemt met het kwadraat van het aantal inwoners van die kern en afneemt met het kwadraat van de afstand tot die kern. Met andere woorden, het regionaal klantenpotentieel wordt op het niveau van woonkernen bepaald en niet op het niveau van gemeenten.

Het bovenstaande betekent dat de informatie omtrent de toekomstige ontwikkeling in het aantal inwoners (op gemeenteniveau) ontoereikend is om de ontwikkeling in het regionaal klantenpotentieel exact te kunnen berekenen. Daarop is besloten deze ontwikkeling te benaderen. Daartoe is per provincie en kaderwetgebied de verhouding tussen het regionaal klantenpotentieel en het aantal inwoners in de periode 1997-2000 bepaald (voor alle provincies en kaderwetgebieden blijkt sprake te zijn van een zeer sterk verband tussen beide structuurkenmerken). Deze verhoudingsgetallen zijn vervolgens gebruikt om de toe- of afname in het regionaal klantenpotentieel te bepalen aan de hand van de toe- of afname in het aantal inwoners. Voor 2003 ziet dit er in formulevorm als volgt uit:

Regionaal klantenpotentieel 2003 = regionaal klantenpotentieel 2002 + verhoudingsgetal ×
(aantal inwoners in 2003 – aantal inwoners in 2002)

Het aantal OV-captives van 18 jaar en ouder, studenten in het bezit van een SOV-kaart niet meegerekend (OVcapt)

Ook voor dit structuurkenmerk geldt dat geen informatie voorhanden is omtrent de ontwikkeling tussen 2002 en 2008. Wederom is daarom het verhoudingsgetal tussen het aantal OV-captives en het aantal inwoners bepaald. Het blijkt dat deze verhouding in de tijd per provincie en kaderwetgebied stabiel is. Daarop is besloten de ontwikkeling in het aantal OV-captives met behulp van deze verhoudingsgetallen te bepalen. Daarbij is gebruik gemaakt van de volgende formule:

Aantal OV-captives 2003 = Aantal OV-captives 2002 + verhoudingsgetal × (aantal inwoners

in 2003 – aantal inwoners in 2002)

Ontwikkeling in de rijksbijdrage

De waarden voor de structuurkenmerken die op de hiervoor beschreven manier verkregen zijn, zijn vervolgens gebruikt om de bijdrage die provincies en kaderwetgebieden tussen 2003 en 2008 per woning ontvangen te bepalen. Deze bedragen zijn vervolgens opgehoogd zodanig dat het totale beschikbare budget (in 2008 1177 miljoen) over de 19 gebieden wordt verdeeld, waarbij het aandeel van de provincies en kaderwetgebieden niet wijzigt. Tabel B3 toont de ontwikkeling in de rijksbijdrage die op die manier wordt verkregen. Bij de cijfers in tabel B3 moet net als bij de cijfers in tabellen B1 en B2 worden opgemerkt dat in de berekeningen geen rekening is gehouden met loon- en prijscompensatie noch met eventuele bezuinigingen. Ook de taakstelling van 15,9 miljoen die tot 2005 van kracht is, is in deze cijfers niet meegenomen.

Uit tabel B3 komt naar voren dat met name de kaderwetgebieden ROA, SRR en Haaglanden de rijksbijdrage waarvoor zij in aanmerking komen sterk zien toenemen. Mede hierdoor neemt het aandeel van de kaderwetgebieden in totaliteit tussen 2002 en 2008 toe. Een aantal provincies ziet hun aandeel in de rijksbijdrage dalen zonder dat dit overigens altijd hoeft te betekenen dat zij er ook absoluut gezien op achteruit gaan. In feite zijn er twee provincies en één kaderwetgebied die volgens deze benadering in 2008 voor een lagere rijksbijdrage in aanmerking komen dan in 2002 het geval is. Dit zijn de provincies Overijssel en Utrecht en het kaderwetgebied Regio Twente.

Tabel B3: Ontwikkeling in de rijksbijdrage in de periode 2002-2008 wanneer het totale budget op basis van structuurkenmerken wordt verdeeld
(in miljoenen €)

	Basisjaar 2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008	
	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
Groningen	33,7	3,2%	34,5	3,2%	35,3	3,2%	36,2	3,2%	37,1	3,3%	37,9	3,3%	38,8	3,3%
Friesland	29,6	2,8%	30,4	2,8%	31,2	2,9%	32,1	2,9%	32,9	2,9%	33,8	2,9%	34,7	3,0%
Drenthe	17,5	1,7%	18,0	1,7%	18,5	1,7%	18,9	1,7%	19,4	1,7%	19,9	1,7%	20,5	1,7%
Overijssel	19,0	1,8%	19,0	1,8%	19,0	1,7%	18,9	1,7%	18,8	1,7%	18,7	1,6%	18,6	1,6%
Flevoland	20,0	1,9%	21,0	2,0%	22,0	2,0%	23,0	2,1%	24,0	2,1%	25,1	2,2%	26,2	2,2%
Gelderland	36,1	3,4%	36,5	3,4%	36,9	3,4%	37,3	3,3%	37,7	3,3%	38,0	3,3%	38,3	3,3%
Utrecht	8,8	0,8%	8,7	0,8%	8,6	0,8%	8,5	0,8%	8,3	0,7%	8,1	0,7%	7,9	0,7%
Noord-Holland	42,9	4,1%	43,2	4,0%	43,6	4,0%	44,0	3,9%	44,3	3,9%	44,6	3,9%	44,9	3,8%
Zuid-Holland	56,2	5,3%	57,4	5,4%	58,6	5,4%	59,8	5,4%	61,0	5,4%	62,3	5,4%	63,6	5,4%
Zeeland	15,0	1,4%	15,4	1,4%	15,8	1,4%	16,2	1,5%	16,6	1,5%	17,0	1,5%	17,5	1,5%
Noord-Brabant	52,0	5,0%	52,4	4,9%	52,6	4,8%	52,8	4,7%	52,9	4,7%	53,0	4,6%	52,9	4,5%
Limburg	36,2	3,4%	36,5	3,4%	36,8	3,4%	37,0	3,3%	37,3	3,3%	37,4	3,2%	37,6	3,2%
BRU	63,1	6,0%	63,6	5,9%	64,0	5,9%	64,3	5,8%	64,5	5,7%	64,6	5,6%	64,6	5,5%
SRR	156,8	14,9%	160,1	14,9%	163,4	14,9%	166,7	15,0%	170,1	15,0%	173,5	15,0%	176,9	15,0%
ROA	259,9	24,7%	267,4	24,9%	275,1	25,2%	283,0	25,4%	291,0	25,6%	299,2	25,9%	307,6	26,1%
Haaglanden	116,6	11,1%	119,5	11,1%	122,4	11,2%	125,4	11,3%	128,4	11,3%	131,6	11,4%	134,7	11,4%
KAN	46,6	4,4%	47,3	4,4%	48,1	4,4%	48,8	4,4%	49,5	4,4%	50,2	4,3%	50,9	4,3%
SRE	24,5	2,3%	24,8	2,3%	25,0	2,3%	25,2	2,3%	25,3	2,2%	25,5	2,2%	25,6	2,2%
Twente	16,5	1,6%	16,3	1,5%	16,2	1,5%	16,0	1,4%	15,8	1,4%	15,5	1,3%	15,2	1,3%
Totaal	1050,9	100,0%	1071,9	100,0%	1092,9	100,0%	1114,0	100,0%	1135,0	100,0%	1156,0	100,0%	1177,0	100,0%
Provincies		34,9%		34,8%		34,7%		34,5%		34,4%		34,2%		34,1%
Kaderwetgebieden		65,1%		65,2%		65,3%		65,5%		65,6%		65,8%		65,9%

Opmerking: Het gaat hierbij om indicatieve cijfers gebaseerd op prognoses!!!! Te zijner tijd zal de feitelijke hoogte van de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in aanmerking komen worden bepaald op basis van gerealiseerde aantallen!!!!

Gecombineerde benadering

Zoals in hoofdstuk 2 uiteen is gezet is de kern van de gecombineerde benadering dat voor de exploitatie van het stads- en streekvervoer beschikbare rijks gelden in feite in twee componenten kunnen worden onderverdeeld, te weten:

- ▶ □ Een gedifferentieerde component die op basis van een beperkt aantal structuurkenmerken over provincies en kaderwetgebieden wordt verdeeld (benadering 3).
- ▶ □ Een dynamische component die bedoeld is om de aanloopverliezen van OV-voorzieningen naar nieuwe, grootschalige woon- en werklocaties te compenseren

Een klein deel van deze middelen is bestemd voor het opvangen van aanloopverliezen op OV-verbindingen naar nieuwe grootschalige woon- en werklocaties (de dynamische component) en heeft daarmee een tijdelijk karakter. Bij de verdeling van de resterende middelen worden de structuurkenmerken gehanteerd die deel van de derde benadering uitmaken (de gedifferentieerde, semi-statische component). Bij de berekening van de dynamische component is zoals aangegeven uitgegaan van het aantal geplande Vinex-woningen (variant 1.1).

Tabel B4 toont de ontwikkeling in de rijksbijdrage wanneer de gecombineerde benadering gevolgd wordt. Aan de cijfers in tabel 3.4 ligt dezelfde informatie ten grondslag die gebruikt is om de eerste en derde benadering door te kunnen rekenen.

Tabel B4: Ontwikkeling in de rijksbijdrage in de periode 2002-2008 wanneer de gedifferentieerde, semi-statische component in het totale budget op basis van structuurkenmerken wordt verdeeld en de dynamische component op basis van het aantal te bouwen Vinx-woningen (in miljoenen 🏠)

	Basisjaar 2002		2003		2004		2005		2006		2007		2008	
	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
Groningen	33,7	3,2%	34,2	3,2%	34,8	3,2%	35,4	3,2%	36,2	3,2%	37,1	3,2%	38,0	3,2%
Friesland	29,6	2,8%	30,1	2,8%	30,8	2,8%	31,5	2,8%	32,3	2,8%	33,1	2,9%	34,0	2,9%
Drenthe	17,5	1,7%	17,8	1,7%	18,2	1,7%	18,6	1,7%	19,0	1,7%	19,5	1,7%	20,0	1,7%
Overijssel	19,0	1,8%	19,3	1,8%	19,5	1,8%	19,6	1,8%	19,6	1,7%	19,5	1,7%	19,4	1,6%
Flevoland	20,0	1,9%	21,5	2,0%	23,0	2,1%	24,3	2,2%	25,4	2,2%	26,5	2,3%	27,6	2,3%
Gelderland	36,1	3,4%	36,3	3,4%	36,6	3,3%	36,9	3,3%	37,2	3,3%	37,5	3,2%	37,8	3,2%
Utrecht	8,8	0,8%	9,0	0,8%	9,1	0,8%	9,1	0,8%	9,1	0,8%	8,9	0,8%	8,7	0,7%
Noord-Holland	42,9	4,1%	43,4	4,1%	44,0	4,0%	44,4	4,0%	44,8	4,0%	45,1	3,9%	45,4	3,9%
Zuid-Holland	56,2	5,3%	57,4	5,4%	58,6	5,4%	59,9	5,4%	61,1	5,4%	62,3	5,4%	63,6	5,4%
Zeeland	15,0	1,4%	15,3	1,4%	15,6	1,4%	15,9	1,4%	16,3	1,4%	16,7	1,4%	17,1	1,5%
Noord-Brabant	52,0	5,0%	53,0	4,9%	53,8	4,9%	54,4	4,9%	54,7	4,8%	54,8	4,7%	54,8	4,7%
Limburg	36,2	3,4%	36,5	3,4%	36,9	3,4%	37,2	3,3%	37,4	3,3%	37,6	3,3%	37,8	3,2%
BRU	63,1	6,0%	63,7	5,9%	64,3	5,9%	64,7	5,8%	64,9	5,7%	65,1	5,6%	65,1	5,5%
SRR	156,8	14,9%	159,6	14,9%	162,5	14,9%	165,5	14,9%	168,7	14,9%	172,1	14,9%	175,6	14,9%
ROA	259,9	24,7%	266,2	24,8%	272,7	24,9%	279,7	25,1%	287,2	25,3%	295,3	25,5%	303,7	25,8%
Haaglanden	116,6	11,1%	119,2	11,1%	121,9	11,2%	124,7	11,2%	127,6	11,2%	130,7	11,3%	133,9	11,4%
KAN	46,6	4,4%	47,4	4,4%	48,3	4,4%	49,1	4,4%	49,9	4,4%	50,6	4,4%	51,3	4,4%
SRE	24,5	2,3%	25,3	2,4%	26,0	2,4%	26,5	2,4%	26,8	2,4%	27,0	2,3%	27,1	2,3%
Twente	16,5	1,6%	16,6	1,5%	16,7	1,5%	16,6	1,5%	16,5	1,5%	16,3	1,4%	16,0	1,4%
Totaal	1050,9	100,0%	1071,9	100,0%	1092,9	100,0%	1114,0	100,0%	1135,0	100,0%	1156,0	100,0%	1177,0	100,0%
Dynamische component			13,7		26,1		34,3		38,5		38,5		38,5	
Provincies		34,9%		34,9%		34,8%		34,8%		34,6%		34,5%		34,4%
Kaderwetgebieden		65,1%		65,1%		65,2%		65,2%		65,4%		65,5%		65,6%

Opmerking: Het gaat hierbij om indicatieve cijfers gebaseerd op prognoses!!!! Te zijner tijd zal de feitelijke hoogte van de rijksbijdrage waarvoor provincies en kaderwetgebieden in aanmerking komen worden bepaald op basis van gerealiseerde aantallen!!!!

Bijlage 2: Basisgegevens voor verdeling groeibudget

Tabel B1: Basisgegevens voor verdeling groeibudget

	Vinex- woningen	Bruto woningbouw	Netto woningbouw	Ontwikkeling inwonersaantal	Toename inwonersaantal
Groningen	500	2.650	1.212	-410	0
Friesland	540	3.010	2.016	2.127	2.127
Drenthe	300	1.811	1.251	1.788	1.788
Overijssel	1.675	2.025	1.320	-8.254	0
Flevoland	2.700	3.321	3.270	7.460	7.460
Gelderland	965	6.085	5.300	3.849	3.849
Utrecht	1.240	2.434	2.146	3.072	3.072
Noord-Holland	2.469	3.732	2.467	-1.543	0
Zuid-Holland	2.554	4.001	2.782	2.855	2.855
Zeeland	295	1.135	688	1.308	1.308
Noord-Brabant	4.310	10.471	9.062	10.354	10.354
Limburg	1.731	5.888	4.802	5.194	5.194
BRU	3.160	5.741	4.985	-3.113	0
SRR	5.300	6.674	2.998	1.098	1.098
ROA	7.310	9.781	5.848	4.546	4.546
Haaglanden	4.250	5.169	2.157	2.738	2.738
KAN	2.412	4.130	3.176	1.081	1.081
SRE	2.840	3.164	2.278	1.243	1.243
Twente	1.550	2.663	1.884	-3.152	0
Totaal	46.101	83.886	59.641	32.239	48.712

Bron: Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en CBS-Statline